

Susanne Jönsson:

”Att kommunicera med djur gör livet rikare”

Att kommunicera med djur berikar mitt liv, säger healern och läraren Susanne Jönsson, som under mer än 20 år har kommunicerat med djur och även lärt andra att göra detsamma. Våra djur älskar att vara med som lärare på dessa kurser, de säger att det är bland det viktigaste de har att hjälpa till med. Djuren förstår så mycket mer än vad de flesta inser och har alltid så mycket kärlek att ge och klokhet att dela.

Text Susanne Jönsson **Bild** FCSCAFEINE (shutterstock.com) **Foto:** Susanne Jönsson

”

Djuren är
oändligt kloka
och har så
mycket kärlek
att ge.

Jag har alltid kommunicerat med djur, men det var först i mitten på 1990-talet som jag blev medveten om att det var just det jag gjorde. Jag hade då en fantastisk häst, ett varmblood som hette Bricken. Han var stor, över 1,80 i mankhöjd och gränslöst snäll och denna kolsvarta fina häst bestämde sig för att det var tid för mig att förstå mer om djur. Han brukade lägga sin stora panna mot min (tredje öga direkt mot tredje öga) och nästan tvinga mig att medvetet höra vad han sa. Under samma tid hade vi hunden Tessie, en klok och fin blandrastik och hon hjälpte till och gjorde samma sak. De båda hade bestämt sig för att nu är det dags! Nu ska hon lyssna! Det tog ett tag men till sist blev det omöjligt för mig att ignorera dem eller att fortsätta låtsas att jag inte förstod vad de ville.

Samtidigt pågick, i rasande fart, en inre och andlig utveckling inom mig, så detta var en intensiv och intressant tid på många sätt. Att vara en sökare tar mycket energi - att bli en "finnare" var väldigt mycket roligare. Jag är i grunden en skeptiker och vill inte "tro" på olika saker, jag vill veta. Det är först när jag vet med säkerhet som jag kan släppa mina tvivel - då vet jag att det är sant och då kan ingen rubba mig i det jag står för.

SUSANNE JÖNSSON
55 år, är grundare av Soul & Heart Journey School, helhets-terapeut och lärare i skolans samtliga tekniker. Hon bor tillsammans med maken Roland och hundarna Tindra och Bailey långt ute i skogen, strax norr om Markaryd, Småland.

DJUR ÄR VIKTIGA för balansen. För mig, som har lätt att flyga iväg i tankarna så är det familjen och djuren som håller mig fast förankrad, med fötterna på jorden, i vardagen. Djuren är oändligt kloka och har så mycket kärlek att ge och genom åren har jag haft förmånen att få träffa många sorters djur - och djurägare såklart. Gemensamt för dem alla är den fina kärlek som djuren har för sina ägare (eller för sina människor som katterna brukar säga). Många djurägare har ofta dåligt samvete för att de inte räcker till för sina djur - fast de vill dem väl. Deras djur känner och vet ägarnas önskan, och för dem räcker det. De vet att vi gör så gott vi kan hela tiden. Det är vi människor som helt enkelt glömmer bort att det är så.

JAG HAR GENOM årens lopp fått höra många förutfattade meningar om vad djurkommunikation är och hur det går till. Rolgast är nog de som tror att vi gnäggjar med hästar och skäller med hundar. Jag har till och med blivit tillfrågad om jag ville ställa upp i ett tv-program som djurkommunikatör. Den som frågade hade ingen aning vilket tråkigt program det hade blivit ...

Verkligheten är en helt annan. Vi sitter i en tyst kommunikation, våra pojkar kallade det för "tankeprat" när de var små och det är en bra beskrivning. Vi sitter ner i tystnad och skriver ner det som djuren förmedlar till oss. En djurkommunikation tar totalt sett runt en timme, inklusive den tiden som vi pratar med djurägaren. Vi har alltid djurägarna med oss i samma rum när vi kommunicerar med djuren. För djurens del blir det helt enkelt tryggare så och för djurägaren blir det bättre eftersom de kan se att vi inte gör "något konstigt" med deras djur under

tiden. Det är ganska viktigt eftersom ett djur ibland kan ändra beteende helt på den korta stund vi träffas, från att de kommer in, till att de går ut. Om det är djurhealing det handlar om kan det hända att djuret kommer in haltande och skuttar ut när vi är klara. Därför vill vi alltid att djurägare ska vara med så de ser hur vi jobbar.

MÅNGA TROR OCKSÅ att djur enbart kommunicerar med bilder, det stämmer inte. Djur kommunicerar på det sätt som djurkommunikatören kan ta emot informationen på - det handlar om förmågan att telepatiskt kommunicera via ord, tankar, känslor och bilder. Så djur kan såklart kommunicera med bilder, men de kan enklare kommunicera med ord, känslor och ibland hela filmer, beroende på vad de vill förmedla. Det blir också bättre kvalitet på djurkommunikationen med ord, det är då lättare att förstå vad djuret vill säga än om vi ska förstå vad de menar genom att tolka en bild.

Djuren förstår mycket mer än de flesta ägare inser. Bara för att du kanske inte förstår vad ditt djur säger innebär det inte att djuret inte förstår dig.

Många djur som kommer till oss för djurkommunikation brukar tycka det är konstigt att vi hör vad de säger, en vanlig kommentar är: "Va? Kan du höra?"

DJURKOMMUNIKATION HANDLAR om att bygga broar av förståelse mellan människa och djur. Tyvärr har djurkommunikation väldigt lite att göra med lydnad. Kan du inte motivera ett djur att göra som du säger hjälper det inte att gå till en djurkommunikatör för att komma till rätta på problemet. Däremot kan du få förståelse för varför

djuret vägrar att göra en viss sak eller inte vill sluta med en annan. När du vet varför är det enklare att förstå och att kunna hitta ett annat sätt att förklara eller motivera djuret att göra som du önskar.

Ett bra exempel är klienten som kom med sin hund för ett par år sedan. Hunden var en ung tik på 1,5 år. Ägaren berättade att hunden ylade och skällde så fort de lämnade henne ensam. Detta var ett stort problem eftersom de bodde i en lägenhet och hunden störde såklart grannarna. När jag pratade med hunden berättar hon ganska omgående att det här med att skälla faktiskt är nödvändigt. När jag frågar varför så berättar hunden att hon är rädd för mörker och därför måste hon skälla och väsnas mycket så att alla förstår hur farlig hon är. Hon sa också att hon tycker det är otäckt att vara ensam eftersom hon inte vet om matte kommer tillbaka igen. När hon skäller och matte hör detta så skyndar hon sig tillbaka och "då slipper jag vara ensam".

Jag berättade för hennes matte vad hon hade sagt, hennes matte skrattar lite och säger att det stämmer. Om hunden skäller när hon är på väg ner för trapporna så vänder hon direkt så att hunden inte ska störa gran-

narna. Hon hade inte tänkt på att hunden gjorde detta medvetet för att hindra henne från att gå hemifrån.

Vi kom överens om att ägaren alltid skulle lämna ljuset tänd när hon gick hemifrån och samtidigt förklara tydligt för hunden vart hon skulle och hur länge hon skulle vara borta.

Efter två veckor ringer hundägaren till mig och berättar att hunden inte skäller längre när hon är ensam och att hunden verkar mycket lugnare.

ALLA KAN LÄRA SIG att kommunicera med djur. När du förstår att det är möjligt kommer du mer och mer att börja lita på vad ditt djur försöker berätta för dig.

Alla nivåer av djurkommunikation är bra. Den enkla varianten där du pratar med munnen, med dina egna ord är mycket mer effektiv än du kanske tror. När du sen börjar uppfatta hur ditt djur rör sig och hur kroppshållningen är kommer du ett steg närmare. Vill du utveckla din förmåga ytterligare finns det många bra grundkurser och fortsättningskurser i djurkommunikation.

Att prata med djur berikar ditt liv och gör att du får en mycket djupare relation med

ditt djur. Det innebär inte att vi ska tänka att djuren är som människor. Djur är djur och har olika egenheter och en del av dessa vare sig kan eller vill vi ta bort eller ändra på.

AVSLUTNINGSVIS MÅSTE jag säga, precis som mina lärarhundar, att jag älskar mitt arbete. Att lära sig prata med sitt djur är bland det viktigaste man kan göra. Jag hoppas att alla som har med djur att göra vill lära sig mer. Djur är kloka och tillsammans känns det om vi öppnar upp många människors sinne när de förstår vilken kontakt de verkligen kan ha med sina djur. Att faktiskt förstå att djur lyssnar och förstår mycket mer än man själv tror. 😊

Plus mer

www.soulheartjourney.se
Susanne Jönsson,
Soul & Heart Journey School,
är även krönikör på www.free.se
"Fri inspiratör".

När du låter ditt inre ljus synas lyser du upp mörkret för andra

KONSULTATIONER TrueSelf Master Soul Infusion™ · Andlig coaching
Healing · Tidigare liv – Skype

KURSER Andligt Feminint Ledarskap · 5D Medialitet · Atlantis, Mu & Lemurien
Healing · Kristaller · Holy Fire Reiki · Retreats · Webbkurser

TrueSelf AB Maria Nylov

E-post: nylow@tele2.se · www.marianylov.se

 TrueSelf
 Maria Nylov

Gongiversum

Sadhana Yoga & meditationsskola

www.gongiversum.com

Tildik Kasza
Yoga, meditationlärare
& Gongmaster

Platsen för inspiration, provokation, glädje, utmaningar, transformation, små och stora aha-upplevelser, självkänedom...

► De viktiga lärarhundarna

I vår skola har vi många djurkommunikatörer och lärare i djurkommunikation och min första tanke var att någon av dem skulle vara med här, men sen tänkte jag om ... Vilka är de mest intressanta och viktigaste lärarna vi har på en djurkommunikationskurs? Jo, så klart våra lärardjur. Hos mig är det Tindra och Bailey som står för den viktigaste delen av arbetet med nya elever, självklart måste de få berätta hur de ser på djurkommunikation och på sitt arbete som lärare.

BAILEY är 1,5 år gammal och har bott hos oss sedan juni 2018. Han är en omplaceringshund från Irland och har kommit till oss via organisationen "Hundar utan Hem".

TINDRA kom till oss för några år sedan, när vi hade ett hus i Grekland. Hon var övergiven och i väldigt dåligt skick när vi hittade henne. Hon fick följa med oss hem och har varit hus-ses ögonsten sedan dess.

Susanne: Hej Bailey, vill du prata med mig idag?

Bailey: Ja, såklart. Vad vill du prata om?

Susanne: Jag undrar om du vill berätta för läsarna vad du tycker om att vara lärare på våra djurkommunikationskurser.

Bailey: Jag älskar det, det känns som det är den viktigaste uppgiften jag någonsin har haft. Att få möta alla fina människor som verkligen vill förändra sin syn på djuren och göra det som de kan för att alla ska få det bättre. Det är så roligt att följa våra elever – dina och mina matte. De utvecklas så mycket från den ena dagen till den andra. Vissa förstår inte så mycket när de kommer och de försöker göra det på sitt eget vis. Sen, när de förstår att det inte är de som styr kommunikationen, när de börjar lita på det som de får till sig så riktigt lyser det om dem, när de förstår att de faktiskt hör och uppfattar det jag säger till dem.

Susanne: Är det något mer du vill berätta?

Bailey: Ja, jag är verkligen stolt över mitt arbete och ibland kan jag inte riktigt förstå vilken tur jag hade när jag hittade dig.

Susanne: Du säger att du hittade mig?

Bailey: Ja. Det är väl klart – hur skulle du annars kunnat få hem mig hit?

Susanne: Jag trodde det var jag som hittade dig?

Bailey: Nej du, så fungerar det inte, det vet du om. Du letade länge och tittade på hur många hundar som helst – men du kände ingenting för dem, eller hur?

Susanne: Det är sant, men ...?

Bailey: Jag hittade dig först och mötte ditt hjärta – när du sen såg mig, då kände du direkt att du ville att jag skulle komma till dig. Var det inte så?

Susanne: Ja, det är sant. Jag visste det direkt när jag såg dig första gången.

Bailey: Men så kände du inte för de andra?

Susanne: Nej, det gjorde jag inte.

Bailey: Där ser du – det var för att jag såg dig först, ditt hjärta syns och det tog jag kontakt med.

Susanne: Du är så fin – jag är så glad att du hittade mig så att jag kunde hitta dig sen. Tack för att du ville säga några ord till läsarna idag Bailey.

Bailey: Tack själv matte!

Susanne: Hej Tindra, vill du prata med mig idag?

Tindra: Ja, det är klart, det vet du.

Susanne: Jag undrar om du vill berätta för läsarna om hur du uppfattar det att vara lärare i djurkommunikation?

Tindra: Åh, det är roligt! Det kommer så fina människor hit. Sådana som vill vara lite mjuka mot oss djur och de vill verkligen försöka att förstå oss bättre. Jag är en lite mer försiktig hund och de som kommer hit respekterar det på ett mjukt och fint sätt. Jag vill inte att någon tränger sig på, jag vill helst ha lite avstånd och så vill jag välja själv vem jag ska gå fram till. Alla hundar vill faktiskt inte att främmande människor ska klappa på en eller ens komma för nära. Annars tycker jag om människor, så länge de inte pratar för högt och stökar med sin energi. Då håller jag mig på avstånd och låter dig ta hand om det först.

Susanne: Hur ser du på din lärarroll då?

Tindra: Jag tycker den är väldigt viktig. Att få fler människor att förstå oss djur, och ja, jag vet vad du tänker säga matte – det är också viktigt att vi djur förstår människor ibland. Det är inte alltid enkelt eftersom det finns konstiga människor på andra platser. Här hemma är det lugnt och skönt och de som kommer hit respekterar vad vi säger, det tycker jag om. Jag vill helst ha saker på mitt sätt och jag vill att kontakten ska vara på mina villkor. Det gör att jag ibland får vänta lite innan de förstår hur jag menar, men när de väl lyssnar ... Då blir det vackert runtomkring dem, de lyser så fint. Jag förundras över att alla, precis alla som har varit här, faktiskt kan lyssna och förstå oss.

Susanne: Jag tror att jag måste avsluta här Tindra, det blir antagligen för långt annars, är det okej?

Tindra: Ja, så länge det som är viktigast kommer med. Att fler borde lyssna mer på sina djur. Vi vet så mycket mer än de flesta tror och vi kan verkligen hjälpa våra hussar och mattar att må bättre om de inte känner sig bra. Många människor stressar och mår dåligt av det, och har dåligt samvete för allt de inte hinner göra. Detta vet jag för det ser jag i de elever som kommer hit ibland. När vi då kan hjälpa dem att tro på sig själva, att faktiskt förstå att vi hjälper och stöttar dem när det behövs, det tycker jag är viktigt att fler förstår.

Susanne: Tack Tindra.

Tindra: Tack själv matte, du vet att vi gör det här tillsammans.